

Sociální pomoc: 98. Když náboženství vede k traumatu

Některé sbory útočí Písmem a náboženstvím, aby velmi hluboce poškodily psychiku.

Sociální pomoc

Když náboženství vede k traumatu

Některé sbory „útočí Písmem a náboženstvím, aby velmi hluboce poškodily psychiku,“ říká jeden kazatel.

Michael Walrond Jr., známý jako Pastor Mike, ve First Corinthian Baptist Church v Harlemu. Foto: První korintský baptistický sbor

„Církev považujeme za místo léčení a transformace, a je tomu tak,“ říká Michael Walrond Jr., pastor Prvního korintského baptistického sboru v Harlemu. Ale pro některé, jak říká, „náboženství bylo více zraňující a škodlivé než uzdravující a transformační“.

Pastor Mike, jak se mu říká, vede bohoslužby ve zrekonstruovaném filmovém paláci ve stylu art deco na bulváru Adama Claytona Powella Jr.

Sbor se pod jeho vedením postavil do čela problému, který řešilo jen málo jiných náboženských institucí: to, čemu někteří říkají [syndrom náboženského traumatu](#).

Tento psychický stav nenajdete v *Diagnostickém a statistickém manuálu duševních poruch*, který lékaři používají ke stanovení diagnózy. Tento termín se však prosadil u psychoterapeutů, poradců a dalších, kteří pracují s lidmi, kteří se zotavují ze škodlivých účinků náboženské indoktrinace.

Některé sbory „útočí Písmem a náboženstvím, aby velmi hluboce poškodily psychiku,“ řekl Mike. Gayům, lesbám a trans lidem se říká, že je Bůh odsuzuje, svobodným matkám, že žijí v hříchu, a mnoho přirozených lidských tužeb je považováno za zlé.

Vědecký výzkum důsledků takového náboženského odsouzení zůstává v rané fázi. Ale možnost poškození je jasná. Mnoho lidí trpí po desetiletí symptomy typu posttraumatického stresové poruchy, včetně úzkosti, pochybností o sobě a pocitu sociální nedostatečnosti.

Marcus Jerry Kaz McNeely, 33 let, který pracuje v mimoškolním programu, přišel do [Hope](#)

[Center](#), bezplatné psychiatrické kliniky provozované sborem First Corinthian Baptist Church, poté, co opustil sbor v Bronxu, který zakazoval sledování televize, chození do kina a nosit šperky.

Vůdce sboru, který vyžadoval absolutní poslušnost, šikanoval pana McNeelyho z kazatelny za sebemenší přestupky.

„Byl jsem nemocný kvůli stresu, měl jsem deprese a byl jsem paranoidní,“ říká pan McNeely.

Kyndra Frazierová řídí Hope Center, bezplatnou psychiatrickou kliniku provozovanou First Corinthian Baptist Church, kde je spolupastorkou. Foto: První korintská baptistická církev

Kyndra Frazierová, spolupastorka sboru, která řídí Centrum naděje, pomohla panu McNeelymu zbavit se „náboženského perfekcionismu“ a „být v pořádku s tím, že nejsem v pořádku“, jak to řekl. Naučila ho také meditovat a „trávit kvalitnější čas sám se sebou“, což je luxus, který mu fundamentalistický sbor, který navštěvoval, nedovolila.

Kazatel Frazier, který se jako dítě vyrůstal na venkově v Severní Karolíně potýkal s náboženským odsouzením své sexuální orientace. Říká těm, kdo za ní přicházejí, aby slepě nevěřili všemu, co se učí z kazatelny nebo co je napsáno v Bibli, ale aby si vytvořili vlastní schopnost rozlišovat Boží vůli pro ně.

Další kongregací, která pracuje s těmi, kteří se potýkají s náboženským traumatem, je [sbor Nejsvětější Trojice v Nashvillu](#) s více než 80 procenty členů LGBT.

Brice Thomas, vedoucí pastor, říká, že poprvé pochopil schopnost náboženství škodit, když jeho otec, letniční léčitel vírou, zemřel na léčitelnou rakovinu kůže, protože sbor nevěřil v navštěvování lékařů.

Po působení v armádě byl pan Thomas, který je gay, ordinován v United Church of Christ, jedné z prvních denominací, které potvrdily rovnost manželství, a loni se ujal své funkce v Nashvillu. Spolu s Jennifer Stricklandovou, licencovanou terapeutkou, zakládá ve sboru skupinu „Zotavování se z náboženského traumatického syndromu“.

Pastor Thomas říká, že uvolnění pocitů hanby a nehodnosti vyžaduje čas a podporu milující komunity. Dodává však, že ostrakizace náboženstvím může být přestrojeným požehnáním, pokud člověka nutí rozvíjet autentičtější osobní víru.

„Jsem vděčný náboženské komunitě, ve které jsem vyrůstal, protože výzvy, které mi přinesly, mě přivedly na místo, kde jsem dnes,“ řekl. „Jsem také vděčný za svou sexuální orientaci, protože mi otevřela hlubší způsoby, jak být ve vztahu k Bohu.“

Dokonce i poté, co lidé opustí náboženství, kde byli vystaveni zneužívání, mohou stále přechovávat emocionální přesvědčení, že jsou „v zásadě hříšní a nesprávní,“ říká Marlene Winellová, expertka na lidský rozvoj, která v sérii článků v roce 2011 vytvořila termín „syndrom náboženského traumatu“.

Dr. Winellová byla vychována misionářskými rodiči na Tchaj-wanu, jejichž náboženství, jak říká, ji naučilo, že jako dítě nebyla nikdy dost dobrá. Léta se snažila „přijít na to, jak si užívat života“, kvůli jehož potěšením se cítila provinile.

Skupina Dr. Winellové, [Journey Free](#), provozuje ústraní, kde lidé trpící náboženským traumatem sdílejí své osobní příběhy a zapojují se do pečujících cvičení, jako je „zábal na miminko“, ve kterém jsou účastníci zavinutí do deky a houpání ostatními, kteří čtou prohlášení jako „miluji tě“ a „jsi vítán na světě“.

„Říkám tomu rodičovství,“ říká Dr. Winellová.

Další skupinou, která pracuje s oběťmi, je [Child-Friendly Faith Project](#), který založila Janet Heimlichová, novinářka, která psala o náboženském týrání dětí.

Projekt spolupracoval s těmi, kteří tvrdí, že byli traumatizováni náboženskými skupinami, včetně [bývalých návštěvníků Cal Farley's Boys Ranch](#), křesťanské internátní školy pro ohrožené děti nacházející se mimo Amarillo v Texasu.

Brett Higbee, zeměměřič v důchodu, který ranč navštěvoval koncem 70. let, řekl, že byl běžně bit za náboženské přestupky, jako je to, že se neuměl nazpaměť biblické verše. Tyto zkušenosti ho po léta způsobily, že měl z náboženství fóbii, řekl, jeho bolest vyvolal vstup do kostela nebo dokonce poslech vánoční hudby v rádiu.

Propast mezi náboženským učením o soucitu a způsoby, jakými je víra někdy zneužívána, inspirovala v roce 2014 doktora Harolda G. Koeniga, psychiatra, a jeho kolegy z Duke University k vyvinutí „náboženské kognitivní terapie“.

Terapie využívá „pozitivní texty, které se o odpuštění, Boží lásce a Božím milosrdenství, abychom se postavili dysfunkčním myšlenkám, které udržují traumata,“ říká Dr. Koenig.

Tým Duke vyvinul pracovní sešity, které zdůrazňují tento pozitivní obsah pro každé z hlavních světových náboženství.

[Klinické studie, publikované v roce 2015](#), ukázaly, že věřící lidé, kteří dostávali terapii, měli nižší míru deprese a hlásili více pozitivních emocí, jako je vděčnost a optimismus, než ti, kteří ji nedostali.

Nejlepším lékem na náboženské trauma může být hlubší ponor do duchovního jádra náboženského učení, říká Dr. Koenig.

„Ježíš právě dal dvě příkázání věřícím,“ poznamenal, „aby milovali Boha a svého bližního jako sebe sama. Kdyby si to lidé pamatovali a dovolili, aby to řídilo jejich postoje a činy, mohli by přestat lidem

ubližovat ve jménu náboženství.“

Richard Schiffman

[The New York Times](#)

-tep-

Můžete také navštívit naši facebookovou stránku [Baptisté - Síť víry](#) nebo facebookovou skupinu [Zpravodaj Baptisté - Síť víry](#)